

شرکت فولاد نیپون (که قبلاً تا سال ۲۰۱۹ با نام Nippon Steel & Sumitomo Metal شناخته می‌شد) بزرگترین تولیدکننده فولاد ژاپن است که دفتر مرکزی آن در مارونوچی، چیودا، توکیو قرار دارد. این شرکت دارای چهار بخش تجاری است که عبارتند از فولادسازی، مهندسی، مواد شیمیایی و راه‌حل‌های سیستمی. این شرکت بزرگترین تولیدکننده فولاد خام در ژاپن و چهارمین تولیدکننده بزرگ فولاد در جهان است.

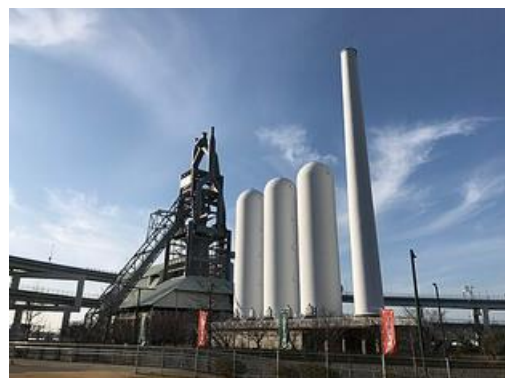

ساختمان پارک مارونوچی، دفتر مرکزی شرکت فولاد نیپون

این شرکت در فهرست فوربس جهانی ۲۰۰۰ قرار دارد و در سال ۲۰۲۳ در رتبه ۱۹۷۱ قرار گرفته است. این شرکت سومین تجسم نام فولاد نیپون است که هر بار با املا یا تلفظ کمی متفاوت ظاهر می‌شود. شرکت اصلی، که با نام شرکت آهن و فولاد ژاپن شناخته می‌شد، در سال ۱۹۵۰ به دو شرکت مجزا تقسیم شد. این دو شرکت بعداً در سال ۱۹۷۰ با هم ادغام شدند و شرکت فولاد نیپون را تشکیل دادند و این نام تا سال ۲۰۱۲ ادامه داشت، تا اینکه با صنایع فلزی سومیتومو ادغام شد. نام انگلیسی این شرکت در سال ۲۰۱۹ به نام سال ۱۹۷۰ خود بازگشت، در حالی که نام ژاپنی آن به نام اصلی سال ۱۹۳۴ خود بازگشت.

تاریخچه

سالهای اولیه

کوره بلند هیگاشیدا ۱، Yahatahigashi، Kitakyūshū، بین سال های ۱۹۰۱ و ۱۹۷۲ کار می کرد.

در سال ۱۹۳۴ از طریق ادغام شرکت فولاد یاهاتا و چندین تولیدکننده فولاد دیگر با کوره های بلند تأسیس شد. در سال ۱۹۵۰، تجارت تولید فولاد این شرکت به دو شرکت تقسیم شد: آهن و فولاد یواتاو آهن و فولاد فوجی.

این دو شرکت مجدداً در سال ۱۹۷۰ با هم ادغام شدند و شرکت Nippon Steel Corporation را تشکیل دادند. با این حال، از اوایل سال ۱۹۸۱، این شرکت تولید را کاهش داد و شاهد کاهش شدید سود در آن سال مالی بود. این شرکت که مجبور به تعطیلی کوره ها شد، نوعی بیزاری اقتصادی معمول ژاپنی از اخراج ها را نشان داد و در عوض، پیشنهادهای بازنشستگی زود هنگام استاندارد و همچنین طرح های کمتر متعارف مانند سرمایه گذاری در کشت قارچ که از گرمای مازاد تولید شده توسط کوره های فولاد برای کنترل دما در یک مجتمع قارچ بارور استفاده می کرد، را ارائه داد.

دوران پر آشوب

کوره های بلند در کارخانه کامایشی در سال ۱۹۸۹ پس از ۱۰۹ سال فعالیت، به همراه کوره های سایر مکان های داخلی تعطیل شدند.

با نسبت دادن این افت به هزینه های بالاتر مواد، این شرکت وارد سال پر آشوب دیگری شد. در سال ۱۹۸۳، این شرکت گزارش داد که پایان سال مالی (۳۱ مارس) نشان می دهد که نیپون استیل در وضعیت بدتری قرار دارد. کاهش تقاضا باعث کاهش ۳۹ درصدی سود نسبت به سال قبل که از قبل ضعیف بود، شد.

در این مدت، کل صنعت فولاد ژاپن در دوره ای از آشفتگی دست و پنجه نرم می کرد، زیرا کشورهای دیگری مانند کره جنوبی، تنها با کسری از هزینه های نیروی کار، بر تجارت پیروز شدند. این شرکت در سال ۱۹۸۶ اعلام ضرر کرد و این امر باعث تلاش مصمم برای تنوع بخشی به بخش صنعتی رو به زوال "دودکش" و ایجاد شغل جدید برای هزاران کارمندی شد که از کوره های در حال تعطیلی منتقل می شدند. در طول دهه های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰، نیپون استیل کوره های بلند را در سه مورد از هشت مکان اصلی داخلی خود به طور دائم تعطیل کرد: کامایشی (۱۹۸۹)، ساکای (۱۹۹۰) و هیروهاتا (۱۹۹۳).

تنوع بخشی

نیپون استیل خود را در نیمه هادی ها، الکترونیک، یک پارک موضوعی به نام دنیای فضا، نرم افزار و حتی محصولات منابع انسانی گسترش داد یا بیشتر تثبیت کرد. قابل توجه ترین مورد، سیستم های

کامپیوتری لیبرکس بود، تلاش نیپون استیل برای فروش کامپیوترهای نوت‌بوک به خارج از کشور که از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۳ ادامه داشت. این شرکت هفت سال پرمشقت اما سودآور را پشت سر گذاشت و در سال ۱۹۹۳ دوباره به ضرردهی بازگشت. دوباره هزاران کارمند به عملیات جدید منتقل شدند. به دلیل کاهش هزینه‌ها، این شرکت در سال ۱۹۹۵ به سلامت بازگشت. با این حال، نیپون استیل گزارش داد که درآمد آن در سال ۱۹۹۹ از هزینه‌های گزافی که برای پوشش هزینه‌های بازنشستگی لازم بود، رنج می‌برد، مشکلی که برای غول‌های صنعتی در حال کوچک شدن غیرمعمول نیست. سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ سال‌های زیان‌دهی متوالی بودند، اما تقاضای قوی برای فولاد در جمهوری خلق چین، این شرکت را به سودآوری بازگرداند. (با این حال، نیپون استیل در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ سود عملیاتی داشت. این ضررها ناشی از ضررهای فوق‌العاده به دلیل ارزیابی مجدد املاک و مستغلات و اوراق بهادار شرکت و موارد دیگر بود.) پس از ادغام سه‌گانه شرکت سومیتومو، شرکت فولاد کینزوکو (سومیکین بوسان) و شرکت موجود نیپون استیل، NSSC به عنوان بخش فولاد ضد زنگ این شرکت‌ها تشکیل شد.

ادغام

در اوایل سال ۲۰۱۱، نیپون استیل اعلام کرد که قصد دارد با صنایع فلزی سومیتومو ادغام شود. با توجه به اینکه نیپون استیل حدود ۲۶/۵ میلیون تن فولاد در سال و سومیتومو حدود ۱۱ میلیون تن تولید می‌کند، شرکت ادغام‌شده نزدیک به ۳۷ میلیون تن فولاد خام در سال تولید کرد. این حجم از تولید فولاد، نیپون استیل را به دومین فولادساز بزرگ جهان تبدیل کرد و آن را بسیار جلوتر از بئواستیل - شرکت شماره دو فعلی (با تولید حدود ۳۱ میلیون تن فولاد در سال) - قرار می‌دهد، اگرچه هنوز هم بسیار عقب‌تر از آرسلورمیتال (که در سال ۲۰۱۰، ۷۷/۵ میلیون تن فولاد خام تولید کرد) بود.

در ۱ اکتبر ۲۰۱۲، شرکت ایپون استیل رسماً با نسبت ۰/۷۳۵ سهم نیپون استیل به ازای هر سهم سومیتومو متال با شرکت صنایع فلزی سومیتومو ادغام شد. سهام ادغام‌شده (با شماره ۵۴۰۱، شماره قدیمی نیپون استیل) با نام شرکت نیپون استیل و سومیتومو متال ثبت شده است. اعلام شد که شعب لجستیک هر دو شرکت در اول آوریل ۲۰۱۳ با نام "شرکت لجستیک نیپون استیل و سومیکین" ادغام خواهند شد که کاملاً متعلق به شرکت نیپون استیل و سومیتومو متال است. شرکت ادغام‌شده قصد داشت در تابستان ۲۰۱۳ یک کتاب اطلاعات مشترک منتشر کند.

در اول آوریل ۲۰۱۹، نام ژاپنی شرکت از شرکت نیپون استیل و سومیتومو متال به شرکت نیپون استیل تغییر یافت.

در حال حاضر

در ماه مه ۲۰۲۰، شرکت نیپون استیل اعلام کرد که عملیات چهار کوره، که یکی از آنها به طور دائم بود، را به حالت تعلیق در خواهد آورد، زیرا در سال مالی ۲۰۱۹ ضرر سالانه را ثبت کرده بود.

جنگال‌ها

جاسوسی یک فولادساز کره‌ای

در ماه مه ۲۰۱۲، نیپون استیل علیه پوسکو، یک فولادساز کره‌ای که در دهه ۱۹۶۰ با کمک فنی نیپون استیل تأسیس شده بود، به دلیل دستیابی غیرقانونی به فناوری ورق‌های فولادی الکتریکی

غلات محور توسعه یافته توسط نیپون استیل، شکایت کرد. ادعا شده بود که پوسکو کارمندان سابق نیپون استیل را برای دستیابی به این فناوری استخدام کرده است. یک مقام سابق پوسکو اظهار داشت که مرکز تحقیقات توکیو این شرکت عملاً یک پایگاه جاسوسی بوده است که هدف اصلی آن جمع آوری اطلاعات در مورد شرکت های فولاد ژاپنی به دستور دفتر مرکزی کره بوده است. این شکایت در سال ۲۰۱۵ از طریق توافقی حل و فصل شد که طبق آن، فولادساز کره ای ۳۰ میلیارد ین (۳۰۰ میلیون دلار آمریکا در آن زمان) به نیپون استیل پرداخت کرد. پس از توافق، دو شرکت توافق نامه همکاری استراتژیک خود را تمدید کردند، اما تا سال ۲۰۲۴، نیپون استیل تمام سهام خود در پوسکو را فروخته بود.

در ۳۰ اکتبر ۲۰۱۸، دادخواستی که در ابتدا در سال ۲۰۰۵ ثبت شده بود، با دستور دادگاه عالی کره جنوبی به نیپون برای پرداخت غرامتی بالغ بر ۱۰۰ میلیون وون (۸۷۶۸۰ دلار) به هر یک از چهار کره ای بازمانده که قربانی کار اجباری در یک کارخانه فولاد بودند که تحت نظارت شرکت سابق نیپون، شرکت آهن و فولاد ژاپن، در دوران حکومت استعماری ژاپن بر کره بود، به پایان رسید. توقیف دارایی ها که توسط دادگاه عالی کره دستور داده شده است، شامل سهام نیپون در PNR، سرمایه گذاری مشترک POSCO-نیپون است. سخنگوی نیپون این تصمیم را "عمیقاً تاسف بار" خواند و همچنین قول داد که این حکم را بررسی کند. وزیر امور خارجه ژاپن، تارو کونو، اظهار داشت که این موضوع "پس از پیمان روابط اساسی بین ژاپن و جمهوری کره حل شده است". در ۲۱ دسامبر ۲۰۲۳، دیوان عالی کره جنوبی دوباره در یک دعوی دیگر مربوط به کار اجباری علیه نیپون رأی داد و به نیپون دستور داد ۱۰۰ میلیون دلار غرامت بپردازد.

در ۱۱ ژانویه ۲۰۲۴، دیوان عالی کره جنوبی حکم دادگاه بدوی را که نیپون را ملزم به پرداخت غرامت کار اجباری به اعضای خانواده یک مرد کره جنوبی که در معرض کار اجباری قرار گرفته بود، می کرد، تأیید کرد.

پیشنهاد خرید فولاد ایالات متحده

در ۱۸ دسامبر ۲۰۲۳، فولاد نیپون از توافق با فولاد ایالات متحده برای خرید این شرکت به مبلغ ۱۴/۱ میلیارد دلار آمریکا یا ۵۵ دلار آمریکا برای هر سهم، در انتظار تأییدیه قانونی خبر داد. با احتساب بدهی های فولاد ایالات متحده، قیمت این خرید به ۱۴/۹ میلیارد دلار آمریکا افزایش می یابد. این شرکت موافقت کرد که دفتر مرکزی فولاد ایالات متحده را در زادگاه خود، پیتسبورگ، حفظ کند و به تمام قراردادهای اتحادیه کارگران فولاد پایبند باشد. با این حال، در ۱۴ مارس ۲۰۲۴، جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، با پیشنهاد نیپون استیل برای خرید شرکت فولاد ایالات متحده مخالفت کرد و اعلام کرد که از مقامات نظارتی ایالات متحده برای جلوگیری از این خرید برنامه ریزی شده استفاده خواهد کرد. این معامله خرید همچنین توسط اتحادیه کارگری کارگران فولاد ایالات متحده (USW) مورد مخالفت قرار گرفت. در مارس ۲۰۲۴، دیوید مک کال، رئیس شرکت بین المللی USW، اظهار داشت که تصمیم بایدن برای حمایت از حفظ مالکیت و اداره داخلی فولاد ایالات متحده "باید به این بحث پایان دهد".

در سال ۲۰۲۴، این شرکت اعلام کرد که علیرغم موضع رئیس جمهور بایدن، در حال انجام خرید فولاد ایالات متحده است. شرکت بازرگانی فولاد نیپون به اتحادیه کارگران فولاد ایالات متحده (USW) که آن هم با این معامله مخالف بود، متعهد شد که ۱/۴ میلیارد دلار دیگر سرمایه گذاری کند و همچنین تضمین کرد که، با توجه به تعدادی از شرایط، هیچ اخراج یا تعطیلی کارخانه ای تا سپتامبر

۲۰۲۶ وجود نخواهد داشت. در ۳ ژانویه ۲۰۲۵، بایدن رسماً پیشنهاد نیپون استیل برای خرید فولاد ایالات متحده را مسدود کرد. نیپون استیل برای به چالش کشیدن تصمیم به مسدود کردن این معامله، دادخواستی ارائه داده است.

سابقه زیست‌محیطی

در سال ۲۰۰۵، شرکت فولاد نیپون طرحی را برای افزایش ظرفیت بازیافت پلاستیک‌های ضایعاتی و تبدیل آنها به کک به میزان ۳۰ درصد ارائه کرد. کک منبع اصلی تولید فولاد است. برای مدیریت بار، آنها ۴ میلیارد ین (حدود ۳۸/۲ میلیون دلار) برای نصب تجهیزات در کارخانه اویتا و راه‌اندازی کوره دوم در تأسیسات کیوشو سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

در سال ۲۰۰۶، نیپون استیل و صنایع سنگین میتسوبیشی (MHI) به طور مشترک فولادی با استحکام کششی بالا تولید کردند. اولین کاربردی که از این فولاد استفاده شد، بدنه کشتی‌های کانتینری بود. این فولاد به کشتی‌ها اجازه می‌دهد بدون نیاز به فولاد ضخیمی که برای افزایش اندازه آنها لازم بود، به همان اندازه قوی باشند. ضخامت کمتر به کشتی‌ها اجازه می‌دهد تا به راندمان سوخت بیشتری دست یابند و بار زیست‌محیطی کشتی‌ها را کاهش دهند.

شرکت فولاد نیپون در سال ۲۰۰۶ از یک پروژه آزمایشی برای فرآوری ضایعات مواد غذایی و تبدیل آنها به اتانول خبر داد. آنها شهر کیتاکیوشو را مسئول جمع‌آوری و تفکیک ضایعات مواد غذایی و شرکت نیشیه‌را، یک شرکت مدیریت پسماند، را مسئول توسعه فناوری‌های جدید برای اجرای سیستم جمع‌آوری تفکیک‌شده کرده‌اند. برای به حداقل رساندن هزینه‌ها، آنها از گرمای ضایعات یک مرکز سوزاندن موجود که به طور مؤثر مورد استفاده قرار نگرفته است، استفاده خواهند کرد و باقیمانده پس از بازیابی اتانول در این دستگاه سوزانده خواهد شد.
